

תת"ע 704/06/14 - מדינת ישראל נגד יוסף פרחי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 נובמבר 2014

תת"ע 704-06-14 מדינת ישראל נ' פרחי
בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד

המאשימה

נגד

יוסף פרחי

הנאשמים

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.
נגד הנאשם הוגש כתב אישום מסוג ברירת משפט לפיו, בתאריך 22/02/2014, בשעה 00:15, נהג הנאשם ברכב מסוג משא אחד מתוצרת מיצובישי, בכביש מס' 20, ק"מ - 24, בנסיעה מכיוון דרום לצפון, והשתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בזמן שהרכב היה בתנועה, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן - **תקנות התעבורה**).
הנאשם כפר בהאשמה המיוחסת לו ונשמעו הראיות.
מטעם התביעה העידו 2 עדים.

עד תביעה אחד - השוטר דניאל העיד -
כאשר עדותו נשענה, רובה ככולה, על דו"ח התנועה אשר רשם בעצמו ביום המקרה התקבל וסומן כ - ת/1.
על פי עדותו, בעת שנהג בניידת משטרה ביחד עם המתנדב רונן, בכביש 20 לכיוון צפון, הבחינו דרך שמשות הרכבים שהיו שקופות, נקיות וללא כל מכשול, בנאשם נוהג ברכב בנתיב ימני כאשר הוא אווז בידו השמאלית מכשיר סלולרי ובידו הימנית מקיש על המסך שהיה מואר, זאת בזמן שנסעו במקביל אליו בנתיב השמאלי, לכן הורו לנהג לעצור בסמוך ובמקום בטוח, ורשמו לו את הדו"ח נשוא הדיון.
עד תביעה מס - 2 שוטר מתנדב, רונן העיד -

כאשר עדותו נשענה, רובה ככולה, על דו"ח זיכרון דברים אשר רשם בעצמו ביום המקרה התקבל וסומן כ - ת/2.
על פי עדותו, במהלך סיור בזמן שישב במושב הקדמי לצדו של גולן, הבחין ברכב הנאשם אשר נסע בנתיב הימני, בזמן שהם נוסעים במקביל אליו בנתיב השמאלי, כי הנהג אווז בידו השמאלית מכשיר סלולרי מואר מול פניו ומנסה "לתקתק" לתוכו עם יד ימין. ביקש מהנהג לעצור בשול אך הנהג המשיך בנהיגתו עוד כ- 500 מ' מכיוון שלא הסכים לעצור על סטח הפרדה גדול תמרוך 815.
מטעם ההגנה העידו 2 עדים.

הנאשם מר יוסף פרחי העיד להגנתו -
על פי עדותו, הוא נסע בצד ימין של הכביש, לצדו ישבה חברתו עדת ההגנה מס' 2, לדבריו יש לו מכשיר טלפון אחד קבוע מחובר לרכב, וטלפון נייד אשר היה מונח בתוך מתקן המוצמד על ידי זרוע, לשמשה הקדמית בצד שמאל מעל ההגה בו הוא רואה מי מתקשר אליו. צג המכשיר היה מואר מכיוון שכבל הטעינה היה מחובר אליו, שמע צפירות וסירנות מאחור, הוא לא היה יכול לעצור במקום לכן המשיך עוד כ- 800 מ' ונעצר.
לאחר שעצר, יצא מהרכב עם בת זוגו ולאחר שהבין את סיבת העצירה, חזר לרכבו הביא את מכשיר הטלפון ותיעד את האירוע, הכחיש מכל וכל כי דיבר או נגע במכשיר הטלפון, בעת נהיגתו.
עד הגנה מס - 2 גב' יהודית מצליח -

על פי עדותה, בעת האירוע היא נסעה לצדו של הנאשם שמעה שוטרים קוראים במגפון לעצור, לאחר שנעצרו ירדה מהרכב ביחד עם הנאשם לעבר השוטרים, היא הכחישה כי הנאשם אחז בידו את הטלפון, לטענתה שוחחה עם הנאשם ולא היה שום קשר לפלאפון.

דין והכרעה:

1. אין חולק כי הנאשם נסע במקום ובשעה הנוטענים, הטענה העובדתית כנגד הנאשם הייתה כי אחז בטלפון ביד שמאל בזמן שהרכב היה בתנועה. על כך חל איסור כפי שנקבע בתקנה 28 (ב)(1)(א) לתקנות התעבורה כי "**בעת שהרכב בתנועה, הנוהג ברכב - לא יאחז בטלפון קבוע או נייד, ולא ישתמש בהם אלא באמצעות דיבורית.**"

2. במקרה דנן לא נטען כי הנאשם שוחח בעת נסיעה, אלא כי החזיק והשתמש במכשיר הטלפון, בכך שאחז את הטלפון ביד שמאל, וביד ימין הקיש על המסך, השוטרים אף עמדו על כך בעדותם: "**ראיתי אותך אווז בטלפון מעל ההגה**" - "**לא טענו שדיברת בפלאפון אלא שאחז בטלפון בזמן נהיגה כשהרכב היה בתנועה**" (פרוט' עמ' 3 שורות 4, 15).

הנאשם טען נחרצות כי לא דיבר בטלפון, ואף לא החזיק בו "**אין לי שום סיבה בעולם לחייג, לא דיברתי, לא נגעתי, לא עשיתי כלום.**" (פרוט' עמ' 6 שורה 20).

3. מתוך הפרוטוקולים ומתוך דו"חות השוטרים שנרשמו בשטח, שהוקראו בבית המשפט, והתקבלו וסומנו כ - ת/1, ת/2, עולה התמונה כי בעת סיור בניידת משטרה בכביש - 20, לצפון, בשעה שנסעו במקביל לרכב הנאשם בנתיב השמאלי הבחינו השוטרים, כי הנהג אחז בטלפון ביד שמאל וביד ימין מקיש על המסך, סימנו לו לעצור ונרשם דו"ח זה.

4. לטענת הנאשם מכשיר הטלפון, היה מונח בתוך מתקן המחובר לזרוע אשר מוצמדת לצד שמאל של שמשות רכבו, כך כשידו השמאלית אווזת בחלקו השמאלי העליון של לגלגל ההגה, ובשעת לילה, כשמסך הטלפון מואר, עלולים היו השוטרים לטעות לפי תומם, ולסבור כי הנהג אווז במכשיר הטלפון, כדי להמחיש את מיקום המכשיר ברכב, הציג הנאשם בפני בית המשפט תמונות התומכות בטענתו. התקבלו וסומנו כ- ת/1, ת/2, ת/3, ת/4.

סיכום והחלטה:

להלן הספקות אותן מצאתי כי עולים בגרסת המאשימה, אשר בעטיין זיכיתי הנאשם:

1. לא נרשם בדו"חות השוטרים, ולא נאמר במהלך עדותם של השוטרים כי התאורה בכביש פעלה, לכן לא ידוע מה היה מצב התאורה בכביש.
2. אם תאורת הכביש, המותקנת בשטח ההפרדה בצד שמאל של רכב הנאשם, הייתה פועלת כהלכה, היה דבר זה לבטח מסייע לשוטרים לראות האם ידו של הנאשם אכן אחזה במכשיר הטלפון.

3. לא נאמר מה היה משך הזמן, בו נסעו השוטרים במקביל לרכב הנאשם, וחבל שכך, שכן זו זווית הראיה הטובה ביותר להבחנה בעבירה של שימוש בטלפון תוך כדי נסיעה, בשעת לילה, זאת ועוד כאשר מהירות נסיעה הממוצעת היא 90 קמ"ש לפחות, ובהתחשב בכך שגולן אשר נהג בניידת המשטרה היה אמור להבחין בעבירה ובו זמנית גם לנהוג, כל זאת ועוד גרמו לי להטיל ספק בהבחנה בביצוע העבירה.

" **בזמן זיהוי העבירה היינו משמאל.. בצמוד ובמקביל, ולאחר תחילת הכריזה, נתנו לו להתקדם על מנת להיכנס מאחורי הרכב.**" (פרוט' עמ' 3 שורות 12, 11).

4. קושי נוסף להבחנה בעבירה הינו סוגי כלי הרכב השונים והבדלי הגבהים ביניהם, הנאשם נהג ברכב מסוג משא אחד, הבנוי על מרכב גבוה יותר מהניידת בה נסעו השוטרים, הבנויה על מרכב של רכב פרטי הנמוך יותר, לפיכך קיימים הבדלי גובה בין כלי הרכב, נתון שלדעתי לא הקל על מלאכת זיהוי העבירה.

התעורר הספק באשר לביצוע העבירה המיוחסת לנאשם. מדובר בגרסה מול גרסה, כאשר כאלה הם פני הדברים, זכאי הנאשם ליהנות מהספק, אשר על כן אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, י' חשוון תשע"ה, 03 נובמבר 2014, בנוכחות הצדדים